

2 SKYRIUS, KURIAME PASAKOJAMA APIE DIDJĮ MATAVIMĄSI IR SĖDĖJIMĄ BALKONE

Nepastebimai praėjo diena, atėjo vakaras. Po vakarienės, suplovus indus, prasidėjo didysis matavimasis. Visi trys – Rasa, Tobijas ir Zoro – matuodavosi prie durų staktos. Rezultatus kas vakarą žymėdavo flomasteriu. Aišku, kiekvienam norėjosi, kad per dieną būtų PAŪGĖJĘS, todėl nebūda-vo apsieinama be mažyčių SUKTYBIŲ.

Kaip visada, Zoro prie staktos atsistojo ant užpakalinių kojų, Tobijas buvo apsiavęs Rasos žieminius batus LABAI STORAIŠ PADAIS, o pati Rasa stovėjo PASISTIEBUSI.

Paprastai daugiausia būdavo paaugęs Zoro, labai lėtai aukštyn stiepi-si Rasa. O Tobijas? Nors Rasai atrodė, kad meškis nustojo augti, ji visada sakydavo, jog Tobijas ūgtelėjo per PLAUKELĮ. O Tobijas spirdavosi, kad bent jau per DU PLAUKELIUS.

Paskui prie jų prisidėjo mamytė. Jie sėdėjo balkone, gėrė mėtų arbatą, kramsnojo pačių keptus sausainius (čia reikia patikslinti – mamytės keptus!) ir klausėsi.

Nuo zoologijos sodo sklido visokie garsai. Šaižiai klykavo povai, nar-nėjo leopardai.

– Tai TIGRAI! – nusprendė Tobijas.

5 SKYRIUS, KURIAME ŠAUKIAMAS SUSIRINKIMAS IR PRIIMAMI SPRENDIMAI

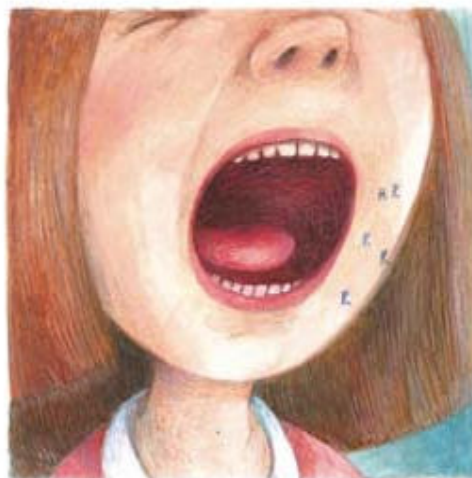
Parėjusių namo jų laukė siaubas. Virtuvė buvo pilna indų, naudotų kepti keksiukus, neplautų arbatos puodelių, ant grindų po kojom grikšėjo išbarstytas cukrus, o plakiklis ir trintuvas buvo aplipę putomis.

- Taip... - amtelėjo Zoro.
- TIKRAS SIAUBAS! - Tobijas suplojo letenom.
- Prie darbo! Čia atrodo kaip... - Rasai nepavyko rasti tinkamų žodžių.

Netrukus BENDROMIS PASTANGOMIS keksiukų kepimo pėdsakai buvo pašalinti. Virtuvė nušvito ir sužvilgo.

Tada čia buvo sušauktas susirinkimas. Jo pirmininku vienbalsiai išrinktas Tobijas. Zoro gana kandžiai pranešė, kad Tobijas išrinktas DVIBALSIAI – dviem, Rasos ir Zoro, balsais. Rasai teko pabūti sekretore, nes ji mokėjo rašyti DIDŽIOSIOMIS RAIDĖMIS, o Zoro – referentu. Ką iš tiesų reiškia šis žodis, nežinojo nė vienas, bet jis SKAMBĖJO!

Tobijas pareiškė, kad jam, kaip pirmininkui, reikia varpelio. Po ilgų paieškų varpelis buvo aptiktas kalėdinių puošmenų dėžėje, tačiau jis išpūstas iš stiklo ir pernelyg trapus, todėl susirinkimui netiko. Jie nusprendė naudoti durų skambutį.

7 SKYRIUS, KURIAME PASAKOJAMA APIE TAI, KAS NUTIKO PASKUI

Atsisveikinę su Leo ir pažadėję jį greit aplankyti, Rasa, Tobijas ir Zoro pasuko namo.

– Gaila, kad nebeturim pinigų ledams, – dejavo Zoro.

– Taip, dabar jie būtų KAIP TIK, – pritarė Rasa.

– Palaukit! Palaukit! – sušuko Tobijas ir pasistiebęs ėmė raustis po Rasos kuprinę.

Reikia pasakyti, kad kuprinė iš tiesų buvo Tobijo. Ji buvo LABAI DIDELĖ ir SUNKI, todėl jis atidavė ją Rasai.

– Yra! Net trisdešimt eurų! Tikiuosi, užteks! – šūkavo jis, mosuodamas dviem banknotais.

– Žinoma, užteks ir dar liks! – atsiliepė Rasa. – Bet... kaip tie pinigėliai TEN ATSIDŪRĖ?

– AŠ JUOS IŠBŪRIAU. Dar namie. Tik per visus tuos nepaprastus įvykius ėmiau ir pamiršau. Prašom atleisti!

Kuprinę su KIŠENĖLE ITIN SLAPTIEMS BURTAMS Tobijas kadaise įsigijo Austrijoje, Vienoje, parduotuvėlėje VIENOS MAGIJA.

Nusipirkę ledų, jie nebegaišo.

Namie jau buvo mamytė su užsukusia į svečius daktare Stege.

1 SKYRIUS, KURIAME SUŽINOME, KAIP RASA, TOBIJAS IR ZORO LEIDO LAIKĄ IR KODĖL VAKARE RASA PAGALVOJO APIE AFRIKOS LIŪTĄ

Rytą pirmas pabudo Zoro. Jis pasiklaūsė, ar kas nors jau atsikėlęs. Ne, neatsikėlęs, todėl triukšmingai, nagais skrebendamas grindis – skrebt! skrebt! – įlėkė į kambarį ir prikišo snukį prie Tobijo – KELKIS, MIEGALIAU! Paskui stryktelėjo į lovą pas Rasą, įsikando apkloto kampa ir ėmė su juo galynėtis. Paprastai Rasa apsimesdavo, kad dar miega, bet matydama Zoro kovą su apklotu neiškentė nesusijuokusi.

Virtuvėje sutarškėjo indai. Ten mamytė gamino pusryčius.

Kol Rasa valėsi dantis ir prausėsi, Tobijas ir Zoro vonios kambaryje žaidė slėpynių. Visada laimėdavo Tobijas, nes Zoro buvo jau tokio dydžio, kad nebegalėjo pasislėpti už skalbyklės ar skalbinių krepšio. Tobijas jį greit pastebėdavo.

Sykį abu jie – Tobijas ir Zoro – paslapčia buvo įsliūkinę vonios kambarin ir patys pamėgino valyti dantis. Baigėsi tuo, kad Tobijas išsiterliojo pasta nuo galvos iki letenų, o Zoro dar ilgai pūtė baltus burbulus. Ne, dantų pasta neskani, vėliau tvirtino jie vienu balsu.

Virtuvėje jų jau laukė pusryčiai.

– Trys dubenėliai avižinių dribsnių košės su MEDUMI! Mamytei, Rasai ir

